

Vzpomínky

Gabriela Lhotáková

Bakalářská práce
2015

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací

Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně
Fakulta multimediálních komunikací
Ateliér Design skla
akademický rok: 2014/2015

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení: **Gabriela Lhotáková**
Osobní číslo: **K12005**
Studijní program: **B8206 Výtvarná umění**
Studijní obor: **Multimédia a design – Design skla**
Forma studia: **prezenční**

Téma práce: **Vzpomínky**

Zásady pro vypracování:

1. Konzultace s vedoucím bakalářské práce.
2. Zpracování návrhů, grafické a prostorové studie.
3. Vypracování písemné doprovodné zprávy zahrnující všechny etapy návrhu.
4. Fotodokumentace.
5. Obeznamení s technologií.
6. Realizace v materiálu.

Na samostatném nosiči CD-ROM odevzdejte v minimálním počtu 10 kusů obrazovou dokumentaci praktické části závěrečné práce pro využití v publikacích FMK.

Formát pro bitmapové podklady: JPEG, barevný prostor RGB, rozlišení 300 dpi, 250 mm delší strana. Formáty pro vektory: AI, EPS, PDF. Loga a texty v křivkách. V samostatném textovém souboru uveďte jméno a příjmení, login do Portálu UTB, obor (ateliér), typ práce, přesný název práce v češtině a angličtině, rok obhajoby, osobní mail, osobní web, telefon. Přiložte svou osobní fotografii v tiskovém rozlišení.

Rozsah bakalářské práce:

Rozsah příloh:

Forma zpracování bakalářské práce: **tištěná/umělecké dílo**

Seznam odborné literatury:

MILLER, Judith, LIEBE, Frankie, HILL, Mark. Sklo 20. století, Bratislava:

NOXI 2005 ISBN 80-89-179-21-5.

ZHOŘ, Igor. Proměny soudobého výtvarného umění. Praha SPN, 1992.

SBN 80-04-25555-8.

Davis, Harold. Kreativní detail a makro. První vydání. Praha: Computer press.

2010. ISBN: 9788025133323.

RUHRNBERG, Karl. Umění 20. století. Köln: Tachen GmbH, 2000. ISBN 80-7209-521-8.

Vedoucí bakalářské práce: **doc. MgA. Petr Stanický, MFA**
Ateliér Design skla

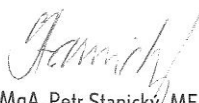
Datum zadání bakalářské práce: **2. prosince 2014**

Termín odevzdání bakalářské práce: **15. května 2015**

Ve Zlíně dne 2. prosince 2014

doc. MgA. Jana Janíková, ArtD.
děkanka

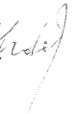

doc. MgA. Petr Stanický, MFA
vedoucí ateliéru

PROHLÁŠENÍ AUTORA BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

Beru na vědomí, že

- odevzdáním bakalářské/diplomové práce souhlasím se zveřejněním své práce podle zákona č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, bez ohledu na výsledek obhajoby ¹⁾;
- beru na vědomí, že bakalářská/diplomová práce bude uložena v elektronické podobě v univerzitním informačním systému a bude dostupná k nahlédnutí;
- na moji bakalářskou/diplomovou práci se plně vztahuje zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, zejm. § 35 odst. 3 ²⁾;
- podle § 60 ³⁾ odst. 1 autorského zákona má UTB ve Zlíně právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla v rozsahu § 12 odst. 4 autorského zákona;
- podle § 60 ³⁾ odst. 2 a 3 mohu užít své dílo – bakalářskou/diplomovou práci - nebo poskytnout licenci k jejímu využití jen s předchozím písemným souhlasem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, která je oprávněna v takovém případě ode mne požadovat přiměřený příspěvek na úhradu nákladů, které byly Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně na vytvoření díla vynaloženy (až do jejich skutečné výše);
- pokud bylo k vypracování bakalářské/diplomové práce využito softwaru poskytnutého Univerzitou Tomáše Bati ve Zlíně nebo jinými subjekty pouze ke studijním a výzkumným účelům (tj. k nekomerčnímu využití), nelze výsledky bakalářské/diplomové práce využít ke komerčním účelům.

Ve Zlíně 29.4.2015

GABRIELA LHOTÁKOVÁ
.....
Jméno, příjmení, podpis

¹⁾ zákon č. 111/1998 Sb. o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších právních předpisů, § 47b Zveřejňování závěrečných prací:

(1) Vysoké škola nevydělečně zveřejňuje disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce, u kterých proběhla obhajoba, včetně posudků oponentů a výsledku obhajoby prostřednictvím databáze kvalifikačních prací, kterou spravuje. Způsob zveřejnění stanoví vnitřní předpis vysoké školy.

(2) Disertační, diplomové, bakalářské a rigorózní práce odevzdané uchazečem k obhajobě musí být též nejméně pět pracovních dnů před konáním obhajoby zveřejněny k nahlázení veřejnosti v místě určeném vnitřním předpisem vysoké školy nebo není-li tak určeno, v místě pracoviště vysoké školy, kde se má konat obhajoba práce. Každý si může ze zveřejněné práce pořizovat na své náklady výpisy, opisy nebo rozmnoženiny.

(3) Platí, že odevzdáním práce autor souhlasí se zveřejněním své práce podle tohoto zákona, bez ohledu na výsledek obhajoby.

2) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 35 odst. 3:

(3) Do práva autorského také nezasahuje škola nebo školské či vzdělávací zařízení, užije-li nikoli za účelem přímého nebo nepřímého hospodářského nebo obchodního prospěchu k výuce nebo k vlastní potřebě dílo vytvořené žákem nebo studentem ke splnění školních nebo studijních povinností vyplývajících z jeho právního vztahu ke škole nebo školskému či vzdělávacího zařízení (školní dílo).

3) zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon) ve znění pozdějších právních předpisů, § 60 Školní dílo:

(1) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení mají za obvyklých podmínek právo na uzavření licenční smlouvy o užití školního díla (§ 35 odst. 3). Odpírá-li autor takového díla udělit svolení bez vážného důvodu, mohou se tyto osoby domáhat nahrazení chybějícího projevu jeho vůle u soudu. Ustanovení § 35 odst. 3 zůstává nedotčeno.

(2) Není-li sjednáno jinak, může autor školního díla své dílo užít či poskytnout jinému licenci, není-li to v rozporu s oprávněnými zájmy školy nebo školského či vzdělávacího zařízení.

(3) Škola nebo školské či vzdělávací zařízení jsou oprávněny požadovat, aby jim autor školního díla z výdělku jim dosaženého v souvislosti s užitím díla či poskytnutím licence podle odstavce 2 přiměřeně přispěl na úhradu nákladů, které na vytvoření díla vynaložily, a to podle okolností až do jejich skutečné výše, přitom se přiměřeně k výši výdělku dosaženého školou nebo školským či vzdělávacím zařízením z užití školního díla podle odstavce 1.

ABSTRAKT

V mé bakalářské práci se zabývám mými vzpomínkami z dětství, kdy jsem si jako malá holka vytvářela šperky z hmyzu. Chytání motýlů do sítky, jejich propichování jehlou, lovení kobylek a vytváření šperku z živých žížal, to jsou vše procesy, kterými jsem se v dětství zabývala a nyní se je snažím převést do skla. Bakalářská práce obsahuje dvě části, teoretickou a praktickou.

V teoretické části vzpomínám, řeším procesy z výroby šperků a uvádím inspiraci, která měla pro mou tvorbu velký význam. V praktické části se zabývám navrhováním, realizací a technologiemi, pomocí kterých jsem výsledné objekty vytvořila.

Klíčová slova: vzpomínky, dětství, šperk, hmyz, proces, síťka, žížaly, motýli, kobylky

ABSTRACT

In my work I deal with my childhood memories when I was a little girl creating jewelry from insects. Catching butterflies in nets, piercing them with needle, catching grasshoppers and creating jewelry from live earthworms, that are all processes which I have dealt with in my childhood and now I try to convert them into glass. Bachelor thesis includes two parts: theoretical and practical.

In the theoretical part, I reminisce, I deal with the processes of manufacture of jewelry and mention the inspiration that was of great significance for my work. The practical part deals with the design, implementation and technology used in the resulting objects that I created.

Keywords: memories, childhood, jewelry, insects, process, mesh, earthworms, butterflies, grasshoppers

Především bych chtěla poděkovat vedoucímu práce panu doc. MgA. Petrovi Stanickému M.F.A., MgA. Michaele Spružinové, MgA. Luboši Šurýnovi a Janu Bechnému za obětavost při konzultování návrhů a cenné rady, které vedly ke konečnému výsledku mé práce. Za cenné rady bych chtěla poděkovat i svým spolužákům, kteří byli velmi nápomocní po celou dobu našeho studia. Velké děkuji, patří i mé rodině, která byla a je pro mne velkou oporou.

Prohlašuji, že odevzdaná verze bakalářské práce a verze elektronická nahraná do IS/STAG jsou totožné.

OBSAH

ÚVOD	8
I TEORETICKÁ ČÁST	9
1 MÉ DĚTSTVÍ;	10
1.1 SEZNÁMENÍ S ŽÍŽALOU	12
1.2 MOTÝL.....	13
1.3 LOV NA KOBYLKY	15
2 INSPIRACE	16
2.1 MICHAEL CROWDER.....	16
2.2 DAFNA KAFFEMAN.....	17
2.3 JUNG RAN BAE.....	18
2.3.1 Still	19
2.4 ZDENKA SALETOVÁ	20
2.5 MICHAEL CIHLÁŘ A VERONIKA RICHTEROVÁ.....	21
2.6 EVA KOŽÁTKOVÁ.....	23
2.6.1 Cesta do školy	23
3 POKRAČOVÁNÍ V TÉMATU	25
3.1 ZVÍŘÁTKA	25
3.2 STUHA.....	26
II PRAKTICKÁ ČÁST	27
4 KONCEPT	28
4.1 VYTVOŘENÍ ŽÍŽALY.....	28
4.1.1 Technika vinutí skleněných figurek	29
4.2 SKŘÍŇKA	31
4.2.1 Křídla.....	33
4.3 SÍTKA	34
4.3.1 Výroba sítky	35
4.4 PRSTY.....	37
5 INSTALACE	42
ZÁVĚR	43
SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	44
SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK	45
SEZNAM OBRÁZKŮ	46
SEZNAM INTERNETOVÝCH ZDROJŮ	48

ÚVOD

Ty vzpomínky, kdy jsem si jako malé děvče hrála v okolí starého baráku mého dědy, ve mne vyvolávají silný emociální zážitek. Na dobu, kdy jsem lítala po zahradě, lesích, loukách a sbírala hmyz v úmyslu vyrobit si z něj šperk, vzpomínám velmi často. Je to doba, kterou jsem prožila a prošla, a tudíž už jí nikdy nemohu prožít znovu. Toto pomyšlení ve mně vytvořilo k oné vzpomínce velkou citovou vazbu, a proto se snažím o její převedení do skla. Snažím se vytvořit moment, který by mě do této doby, mohl aspoň z části vrátit.

Jak už jsem se výše zmínila, hlavní materiál, který mi pomáhá k vytvoření tohoto momentu je sklo. Jeho křehkost a práce s detailem mi napomáhá k tomu, abych tuto vzpomínku zachytila co nejněrněji. Právě křehkost skla si často spojuji s křehkostí vzpomínek.

I. TEORETICKÁ ČÁST

1 MÉ DĚTSTVÍ;

Na své dětství moc ráda vzpomínám. Je to doba, která pro mě znamenala pocit bezstarostnosti, radosti, hravosti a štěstí. Protipól strohého světa dospělých. Do této doby bych se chtěla aspoň na chvíli vrátit a zažít ten pocit radování se z každé maličkosti, hravosti, objevování a hlavně pocit neomezené fantazie, kterou v sobě snad každé dítě nese. Mé dětství tvořila hra.

„Dítě hru potřebuje. Hra je pro ně nutná jako světlo pro klíčící rostlinu. Dítě se rodí s tryskajícím puzením ke hře, která je znamením jeho zdraví a naděje, že jeho schopnosti se rozvinou a jednou se přetvoří v plnou, aktivní životní sílu. Dítě se ve hře proměňuje ve stovky nových podob a nemá vědomí času, nutnosti a povinnosti. Hra je rozlet za hranice skutečnosti, pro dítě zcela snadný, protože hranice reality a snu jsou v té době lehce zaměnitelné. V dětské fantazii je snadné dosáhnout na měsíc, proměnit hůlku v koně, panenku, závodní vůz či létající koberec, lézt po žebříku do nebe a v oblázku poznat tajemný poklad.“¹

Jak už jsem se zmínila výše, ráda na své dětství vzpomínám, a to hlavně proto, že ho tvořilo dobré rodinné zázemí a místo, kde jsem ho prožívala. Hlavním tímto místem byl starý dům ve Frýdlantu nad Ostravicí, kde žil můj děda s babičkou. Bylo to krásné místo v beskydských horách a my se sestrou jako děti z kopřivnického paneláku byly rády, že jsme do Frýdlantu mohly jezdit na víkendy. Beton a ruch města mohl vystřídat klid a ideální místo pro hraní. Jediný problém byl v tom, že nás zdejší děti neměly rády, jelikož nás braly jako holky z města, které se všeho bojí, a proto si s námi odmítaly hrát. Jenže ony netušily, že opak byl pravdou. Důkazem tomu byly děti z kopřivnického sídliště, které nás na druhou stranu neměly rády za to, že jsme kolem nich poletovaly s prakem v ruce.

Na mém dětství mě bavilo oné neuvědomování se reality, ničeho jsme se nebály, nic nám nepřišlo nechutné či odpuzující, nebály jsme se zranění, když byla modřina, věděly jsme, že bude další a to nám nevadilo. Právě toto mi napomohlo k tomu, abych své dětství prožila naplno.

¹MÁDROVÁ, Eva. *Zkuste být dítětem*. Vyd. 1. Praha: Portál, 1998, 117 s. Rádci pro rodiče a vychovatele. ISBN 80-7178-229-7.

Obr. 1 Já se sestrou

Obr. 2 Dům ve Frýdlantu n. O.

1.1 Seznámení s žížalou

Jednoho dne jsme se se sestrou vydaly na naše oblíbené místo do lesa, kde jsme si stavěly bunkr. Tam nás překvapil příchod jednoho z chlapců z party, která nás neměla v oblíbě. Přišel za mnou s výzvou, abych vyhrabala z půdy žížalu a vzala ji do ruky. Chtěl se zřejmě pobavit nad tím, že tohle městská holka nemůže zvládnout. I přesto, že jsem žížalu nikdy v ruce nadržela, hrdinsky jsem to zvládla. Držela jsem ji v ruce a pozorovala, jak sebou kroutí a vytváří zajímavé pohyby. Vůbec jsem tohoto tvora nebrala něco jako odpuzujícího, ale spíše jako něco, co by mě mohlo zdobit, něco čím bych se mohla pyšnit a co by mě mohlo povýšit. Právě v tento moment mě napadla první myšlenka vyrobit si šperk – náhrdelník z žížal. Ovládla mě vidina, jak tento náhrdelník hrdě nosím na krku a jsem královnou celého lesa.

Tak moc jsem po náhrdelníku toužila, až jsem babičce tajně vzala jehlu s nití. Šla jsem na ono místo, kde jsem vyhrabala svou první žížalu a ještě jich pár vyhrabala. Po té jsem je všechny navlékla na nit a ihned si je uvázala kolem krku. Tenkrát to byl pro mě skvělý zážitek a svůj účel to naprosto splnilo. Cítila jsem se jako královna. Naprosto nedosažitelná.

Nepřišlo mi, že bych dělala něco odpuzujícího, či špatného a tak jsem svůj výtvar běžela ukázat babičce. Babička mě nemile překvapila, můj výtvar se jí ani zdaleka nelíbil a musela mě náležitě potrestat. Poznamenalo mě to natolik, že už jsem se nikdy neodvážila vyrobit další.

Po chvíli, kdy mě babička potrestala, jsem začala přemýšlet nad místem, kde bych mohla náhrdelník uložit, místem zcela nedosažitelným a důstojným, který si šperk zaslouží. Vzala jsem tedy svou oblíbenou vlastnoručně vyrobenou krabičku a náhrdelník do ní vložila. V tu chvíli se z obyčejné krabičky stala šperkovnice. Byl to můj poklad a já ho musela schovat. Nejlepším místem pro toto ukrytí byla hromada kamení, která bezvýznamně ležela za domem. Tam jsem krabičku zahrabala, nechala jí tam a už nikdy nespátřila. Ani jsem nepřemýšlela nad tím, že bych si takto mohla tajně vyrábět šperky dále.

Obr. 3 Místo, kde jsem vyhrabala svou první žížalu, Frýdlant. n. O.

1.2 Motýl

Čím jsme s mojí sestrou byly starší, tím víc jsme naše hry obměňovaly. Stavění bunkrů už nás nebavilo a my se sestrou toužily po tom být krásné. Z divošek se staly víly a princezny.

Hra na víly byla má nejoblíbenější. Se sestrou jsme si oblékly dlouhé, barevné šaty, pobíhaly s nimi po zahradě a plnily to, co bylo obsaženo v našich jménech. Sestra se jmenovala víla květinová, a proto sbírala květy do svých vlasů. Já byla víla motýlková. Pobíhala jsem po zahradě a hrála si na to, že do dlaní chytám motýlky. Jednoho motýlka se mi však nechtěně podařilo ulovit a on mi zůstal sedět na dlani. Já ho prstem druhé ruky hladila a byla v úžasu z jeho nepopsatelné krásy, která se jeho spatřením z takové blízký ještě více potvrdila.

Můj děda si všimnul, že něco držím v ruce a přišel za mnou. Když uviděl, že to je motýl, začal se vztekat. Říkal mi, že ho nemám hladit, jelikož mu z křídel sejmu jeho prach, bez kterého nebude schopen letu. Taky se tak stalo. Motýlek byl ochromený a já se za to cítila

velice provinile. Přemýšlela jsem nad tím, jak to napravit. Jak tomuto krásnému tvoru dát ještě nějaký smysl, i když už zřejmě nebyl naživu. Jeho krása však neodešla a mně bylo líto, nechat jej jen tak ležet v trávě a zapomenout na něj.

Vzpomněla jsem si na náhrdelník z žízála a opět se mi v hlavě zjevila představa. Tentokrát jak jsem já (motýlková víla), zdobena motýli, mám oblečené dlouhé šaty, vlasy mám rozpuštěné a běhám po zahradě, abych nachytala další. Byla to velice éterická představa, kterou jsem si musela splnit.

Začala jsem běhat po zahradě v úmyslu chytit další motýlky. Už jsem vůbec nepřemýšlela nad tím, že mou vinou budou muset umřít. Jenomže tentokrát se mi s chytáním nedařilo. Dokázala jsem běhat celý den a chytat je do dlaní, ale bez výsledku. Až po několikadenním bezúspěšném lovu, mě napadlo, použít nějaký nástroj, který mi k tomu napomůže. Dlouho jsem přemýšlela nad tím, který nástroj použiji. Napadl mě kuchyňský cedník, který měl v sobě malé dírky. Myslela jsem si, že nožky motýlků do nich vklouznou a zachytí se tam. Jenomže cedník mi opět nepomohl k tomu, abych nějakého motýlka chytila. Dírky na nožičky byly příliš velké a cedník mělký, čili motýl z něj mohl lehce vylétnout. Poté mi došlo, že k takovému činu potřebuji něco dlouhého, hlubokého například síťku, z které by měli motýli problém vylétnout. Můj dědeček mi slíbil, že mi takovou vyrobí, ale jedině pod podmínkou, že motýlky pustím zase zpět na svobodu. To jsem mu sice slíbila, ale můj úmysl byl jiný. Děda mi síťku vyrobil a já spokojeně běhala a lovila dále. Většinu z nich jsem pouštěla na svobodu, abych neměla přece jenom tak špatné svědomí vůči dědovi. Ty nejkrásnější motýlky a ty co mi přišli svým vzhledem nejvíce zajímaví, jsem si však nechala a dala je do krabičky bez přístupu vzduchu. Tam se motýlci udusili a já si z nich mohla vyrábět šperky. Opět jsem vzala jehlu s nití a propichovala je v místě jejich hlavičky a navlékla je na nit. Tentokrát jsem si vyrobila náhrdelník i náramek.

Všechno jsem prováděla tajně, atak jsem si opět musela vyrobit svou tajnou krabičku – šperkovnici, kde jsem si motýlí šperky mohla ukládat. Jednoho dne mi však na můj poklad přišla opět babička a já měla velký průšvih. Nedokázala pochopit, jak mohu úmyslně zabít tak krásné tvory. Tenkrát mi řekla, že pokud chci provádět takové činnosti, mám si k tomu vybrat méně důstojného tvora než je motýl. Například kobyliku.

1.3 Lov na kobyly

Babiččino pokárání ohledně motýlích šperků mne opět poznamenalo a vzala si ho k srdci. Slíbila jsem jí, že už nikdy nebudu ubližovat tak krásným tvorům, jako je motýl.

Vyrábění šperků z hmyzu mne ale strašně bavilo a nedokázala jsem si představit, že bych se tímto způsobem měla přestat zabavovat. Proto jsem se začala zaměřovat na tvory méně důstojné, tvory, které svou krásou neoplývají a nejsou tak vzácné – kobyly.

Jejich zprostředkovatelem mi byla louka, kam můj děda chodil séct trávu. Pravidelně jsem chodila s ním. Děda mě naložil na dvoukolový vůz a já se nadšeně těšila na lov kobyly. Stala se z toho taková malá tradice.

Chytit kobyly pro mě zpočátku nebyla vůbec jednoduchá věc a musela jsem se to učit. Nejdříve jsem kobyly chytala pomocí stisku celé dlaně, ale tento pohyb je na chytání kobyly příliš pomalý, a proto mi většinou kobyly uskočila. Později jsem se naučila chytat kobyly za jejich nožičku. To co mě vždy nejvíce fascinovalo na samotném lovu, byl moment, kdy kobyly byla připravena ke skoku a já ji v tom svými prsty zabránila. Kobyly sebou ještě škubala ve snaze vyskočit mi z prstů, ale marně. Pevně jsem ji držela za její nohu. Tento fyzický kontakt mezi mnou a kobyly byl tenkrát pro mě naprosto unikátní.

Hlavním důvodem, proč jsem začala sbírat kobyly, byla opět touha vyrobit si z hmyzu šperk. Opět jsem je zavírala do krabičky a mezitím přemýšlela nad tím, jakou ozdobu si vyrobím tentokrát. Napadly mě náušnice, jelikož ty jsem ve své sbírce hmyzích šperků zastoupené neměla. Oddělila jsem tedy jejich hlavičku od těla, kterou jsem poté propíchl špendlíkem. Konečný výsledek náušnic mě však neuchvátil. Popravdě, kobyly v sobě nenosily něco, čím bych se já na sobě mohla pyšnit. Nevytvářeli ve mně žádnou vidinu, za kterou bych si šla a chtěla bych si ji splnit. Žížaly mě dokázaly proměnit v lesní královnu, motýli mě proměnili v motýlkovou vílu, ale kobyly mě v tomto směru nedokázaly uspokojit. Proto jsem zůstala pouze u chytání kobyly a jejich uskladňování v krabičkách. Dá se říct, že jsem se stala nadšeným sběratelem těchto tvorů.

2 INSPIRACE

V této kapitole bakalářské práce se budu zabývat umělci, jejichž tvorba mě oslovila a z části pro mě byla velkou inspirací. Pro tuto inspirativní část jsem si vybrala umělce Michaela Crowdera, Dafnu Kaffeman, Jung Ran Bae, Zdeňku Saletovou, Evu Koťátkovou, Michaela Cihláře a Veroniku Richterovou.

2.1 Michael Crowder

První umělec, s kterým se ve své tvorbě ztotožňuji asi nejvíce, a který mě značně inspiroval je Michael Crowder. Je to americký umělec, který se zabývá mnoha materiály jako např. cukrem, sklem apod. Nejvíce mě zaujal pro svou práci s detailem a zájmem o docílení křehkosti.

„Michael Crowder’s mixed-media sculptures explore the intersecting issues of history, memory, and the museum as history-maker. Working with a variety of fragile and ephemeral materials – such as glass, sugar, paraffin and and ashes – he creates ghostly “artifacts” caught in an arrested state of dissolution, as they fade from actuality and linger only as memories.“²

Svým tématem je mi nejvíce blízké jeho dílo s názvem Mariposa Mori. Jedná se o kolekci skleněných motýlů, které tvoří pomocí techniky pâte de verre – spojování drobných skleněných částic pomocí fusingové techniky. Touto technikou docílil neskutečné křehkosti, která mě donutila si při mé práci s daným materiálem více pohlédnout a docílit chtěného efektu.

²Michael Crowder. *Michael Crowder*. [online]. 2010 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z: www.michaelcrowder.com

*Obr. 4 Michael Crowder, Mar-
posa Mori*

2.2 Dafna Kaffeman

Další inspirací pro mě byla umělkyně Dafna Kaffeman, která se narodila roku 1972 v Jerusalemě a která momentálně sídlí v Jaffě. Nadchla mě pro svou zdatnost v řemeslné práci skla, zejména co se týče figurkářské tvorby. Naprosto dokonale dokázala převést podobu hmyzu do skla, což je také mým zájmem. To mě také vedlo k tomu, abych si pro ukázkou její tvorby vybrala dílo ze série Persian Cyclamen.

Obr. 5 Dafna Kaffeman, Persian Cyclamen

Dafna Caffeman skrze tuto sérii dává najevo, že se zapojuje do sociálních a politických problémů. Je mi sympatické jakým způsobem o těchto problémech Dafna pojednává. Její

díla na mě působí velice nenásilným dojmem. Tento projekt vymezila v rámci specifického systému času a prostoru nesoucí jasné politické sdělení. Ačkoliv tato umělkyně používá univerzální symboly, tato práce ztělesňuje její myšlenky o konkrétní sociální a politické realitě v konkrétním času a místě. Bez jakýchkoli výčitek a stranění se, formuluje své názory bez jakéhokoliv zaváhání.

2.3 Jung Ran Bae

Ve své tvorbě se také ztotožňuji s Korejskou umělkyní Jung Ran Bae. Tato umělkyně se zabývá především sochařstvím, instalací a performance. Velmi mě její tvorba baví a to hlavně proto, že ve své práci nejde jedním směrem. Tím je její tvorba velice různorodá. Pracuje s různými materiály jako je porcelán, sklo, hlína, dřevo, často tyto materiály kombinuje. Její práce jsou většinou poměrně větších rozměrů s velkým důrazem na propracovanost v detailech. Jak už jsem se výše zmínila, tvorba této korejské umělkyně je velice různorodá a nadchla mě i co se týče performance. Baví mě, jakým způsobem komunikuje s divákem. Často se snaží v divákovi vyvolat stejné myšlenky a pocity, které ona sama prožívá a v mnoha případech se jí to podařilo. Myslím, že právě v tomto by měla tkvět síla performance.

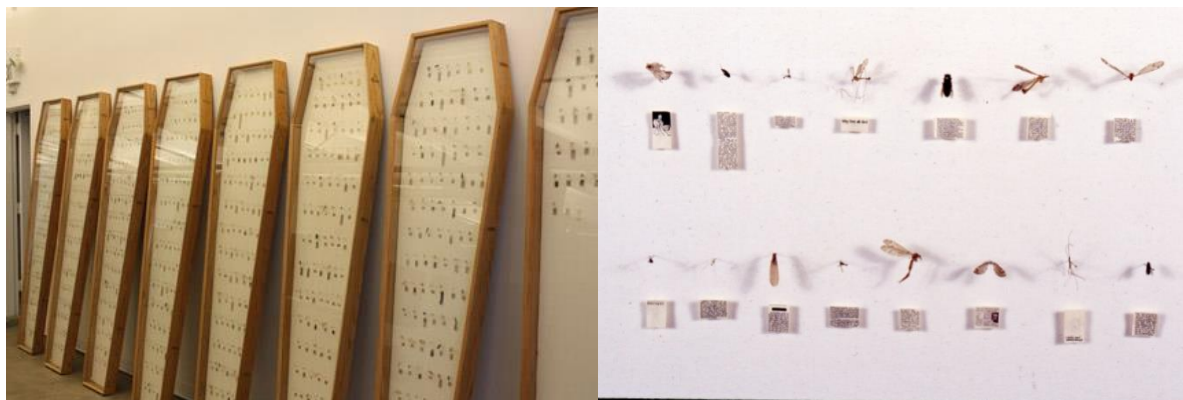
*Obr. 6 Jung Ran Bae, z performance,
Fish Salt*

2.3.1 Still

Jako hlavní ukázkou její tvorby jsem si vybrala dílo s názvem "Still". Dílo představuje dvanáct zasklených ráků ve tvaru rakve, které jsou uvnitř vyplněny hmyzem. Umělkyně tímto poukazuje na kontrast mezi významnými a nevýznamnými úmrtími. Onoho kontrastu docílila tím, že pod mrtvé, přišpendlený hmyz umístila nekrology skutečných zemřelých lidí. V průběhu vytváření této práce se pro Jung Ran Bae stalo sbírání hmyzu velkým koníčkem a poté sama začala na sobě pociťovat velkou chamtivost. Musela nasbírat co nejvíce hmyzu, ať to stojí, co to stojí, s vidinou naplnit všech dvanáct rakví. Právě v tomto momentu dochází ke shodě našich zájmů. I když jsem jako dítě chamtivost nepociťovala, ovšem momentálně to o sobě v minulém čase mohu prohlásit. Mé sbírání kobylek také vyvrcholilo v jakýsi nezdravý chtíč jen tak sbírat hmyz a zavírat jej do krabičky. Špatné svědomí vůči zabitému hmyzu jsem také nepociťovala, čili bylo to pro mě bezvýznamné úmrtí.

„There are a lot of elements of dealing with time in my work. Yet I don't consider time as the initial concept for any of my works. Still took twelve years, but I never planned for it to take so long. For Still, I was excited by the contrast between significant and insignificant deaths, combining dead insects and obituaries. But if I only had a few of these together, I realized it was not going to have the impact I wanted. So it became part of my daily routine, a simple act of collecting an insect and cutting out an obituary. It was a small act, but after fourteen years it resulted in twelve long coffin-shaped frames filled with dead insects together with obituaries. To me, the most important part of this artwork is my experience over those fourteen years. It started out with simple curiosity but after three years, I had created an art form. I started feeling greedy. I wanted as many insects as possible, to fill up those twelve coffins. I realized that I couldn't rush this process without going out and actively catching insects; I had to find a way to settle and feel satisfied with the daily ritual.“³

³Asian Art Museum blog. *Asian Art Museum blog*. [online]. 21.6.2014 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z: <http://blog.asianart.org/>

Obr. 7 Jung Ran Bae, Still

2.4 Zdenka Saletová

Do mé inspirativní části patří i česká umělkyně, sochařka Zdenka Saletová, narozena 10. 9. 1980 ve Zlíně. Tato umělkyně získala mojí pozornost hlavně díky jejímu citlivému přístupu k sochařské práci. Hlavní symbol, který je zastoupen v její tvorbě je tkáň. Ta dodává samotným předmětům, které Zdenka Saletová převádí do sochařské podoby, úplně jinou hodnotu. Z obyčejné věci, jako je např. polštář se může stát monumentální ztělesnění vnitřního lidského prožití světla. Motiv tkáně Zdenka často vnímá jako vrstvu paměti, což také souvisí s mým zvoleným tématem. „*Motiv tkáně můžeme zároveň vnímat jako vrstvu paměti, jako sled pomíjivých chvil, které se vstřebávají a ukládají do našeho vědomí, kde vytvářejí jemné otisky v celkovém „corpusu“ reflexí viditelných jen v naší mysli.*“⁴

Tato sochařka je hlavně známa pro svou tvorbu s papírem. Ukázku z této tvorby jsme mohli vidět na výstavě s názvem Dech forem, která se konala v Galerii Kabinet T ve Zlíně. I s obyčejným materiálem jako je papír, Saletová dokázala vytvořit velice působivé a citlivě propracované strukturální obrazy.

⁴ŠEVEČEK, Ludvík. *V. Zlínský salon mladých*. Zlín: Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, 2009. ISBN 978-80-85052-80-0.

Obr. 8 Zdenka Saletová, Dech forem, Galerie T ve Zlíně, 2012

2.5 Michael Cihlář a Veronika Richterová

Nedá se říci, že bych se stylem prací, která tato dvojice vytváří, ztotožňovala, snad jen v jejich zálibě o detail, pomocí kterého zaznamenávají realitu. Přesto musím říct, že je mi nesmírně sympatická pro svou hravost, originalitu a nadšení z práce. Hlavním tématem těchto dvou tvůrců je nepochybně zvíř. Pro obraz zvířete v podání této dvojice je charakteristický obdivuhodný realismus, který se zakládá na abstrahování klíčových detailů. Cihlář se ve své tvorbě zabývá především technikou linorytu, kde klade velký důraz na řemeslo, pomocí kterého se potencionálně dotýká přírody. Richterová ve své tvorbě objevuje nové materiály, jako jsou pet lahve, jejich etikety a terazzo.

Tito umělci také projevují velký zájem o vytvoření iluze. Často své zvířecí plastiky zasazují do reálného prostředí. Jak už jsem se výše zmínila, k vytvoření iluze jim napomáhá jejich zájem o detail, který je i mým zájmem. Detail je pro mě nejdůležitějším prostředkem, který mi napomáhá k tomu, abych zachytila skutečnost.

„Detail navíc chápu jako základ realismu, ke kterému se s velkým potěšením dostanu vždy, když poctivě okopíruji skutečnost. I proto tak často při práci používám různé fotografie z novin. A proto také v posledních letech sám hodně fotografuji, protože cítím silnou potřebu ukázat svoje či Veroničiny zvířecí plastiky venku v přirozeném prostředí. Pro náhodného pozorovatele bude jistě komické, s jakou urputností se v době webové kultury někde v mlázi snažím, aby se výtvarné dílo na mém snímku stalo opět nedílnou součástí přírody. Té přírody, odkud jsem předtím nějaký detail vytrhl, jako třeba čolka, ťuhýka nebo mloka, protože jsem se těšil zkoumáním jejich tajemství a tvoření jejich věrných modelů.“⁵

Obr. 9 Korovec Jedovatý, Michael Cihlář,
plastika z papíru

⁵CIHLÁŘ, Michal. *Zvěrstvo: zvěrosnubnost Michala Cihláře a Veroniky Richterové*. Vyd.

1. Praha: Gallery, 2007, 126 s. ISBN 978-80-86990-13-2.

2.6 Eva Koťátková

Tato česká umělkyně mě zaujala pro její velmi osobitý styl. Baví mě, jakým způsobem se zabývá pozicí člověka v sociálním systému a v jeho přirozeném prostředí.

Eva Koťátková se narodila roku 1982 v Praze. Je absolventkou Pražské Akademie Výtvarných Umění ateliéru Jiřího Kovandy a Vladimíra Skrepla. Je držitelkou ceny Jindřicha Chalupického za rok 2007. Představila se tam s projektem *Za, mezi, nad, pod, v (pokoji)*. „Projekt, který vystavila na finálním klání Chalupického *Za, mezi, nad, v (pokoji)* 2007 ohledával a překračoval hranice jejího osobního prostoru a konvenčního pohybování se v něm. Autorka se zavřela na několik dní ve svém bytě a zčásti až kovandovsky prostými akcemi jej postupně naplňovala novými funkcemi a významy.“⁶

2.6.1 Cesta do školy

Eva Koťátková se také často vrací ke svému dětství. V tomto s ní hodně inklinuji. Především co se týče jejího projektu s názvem *Cesta do školy*. Autorka se skrz tento projekt chtěla vrátit do dětských let, přesněji do jejich školních let. Tuto dobu chtěla znovu pocítit na vlastní kůži. Opět si nasadila aktovku na záda, oblékla vytahaný svetr a takto po dobu několika měsíců začala chodit do školy. Tímto vnímala, jak její putování do školy na děti a jí samotnou působí. Samotný projekt tvoří kresby, objekty, videa a performance, které zobrazují to, čemu nás škola učí. „Chtěla jsem se vrátit do školního prostředí, ve kterém jsem se devět let pohybovala. Mým cílem bylo zdokumentovat školní budovu, dění v ní, každodenní školní rituály, situace na školních chodbách, charaktery žáků a vyučujících.“⁷

⁶Markéta Kubačáková. Artlist. *Artlist*. [online]. 2009 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z: www.artlist.cz

⁷Artyčok. *Artyčok*. [online]. 22.8.2008 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z: <http://artycok.tv/lang/cs-cz/324/eva-kotatkova-cesta-do-skolyeva-kotatkova-a-walk-to-school>

Obr. 10Eva Kořítková, Cesta do školy

3 POKRAČOVÁNÍ V TÉMATU

Tématem vzpomínek jsem se nezačala věnovat až při vytváření mé bakalářské práce, nýbrž začala jsem se jím zabývat již v průběhu mého studia. Mé dětství bylo plné dobrodružství, fantazie a nevšedních zážitků, a tak se stalo pro mou tvorbu hlavním inspirativním zdrojem.

3.1 Zvířátka

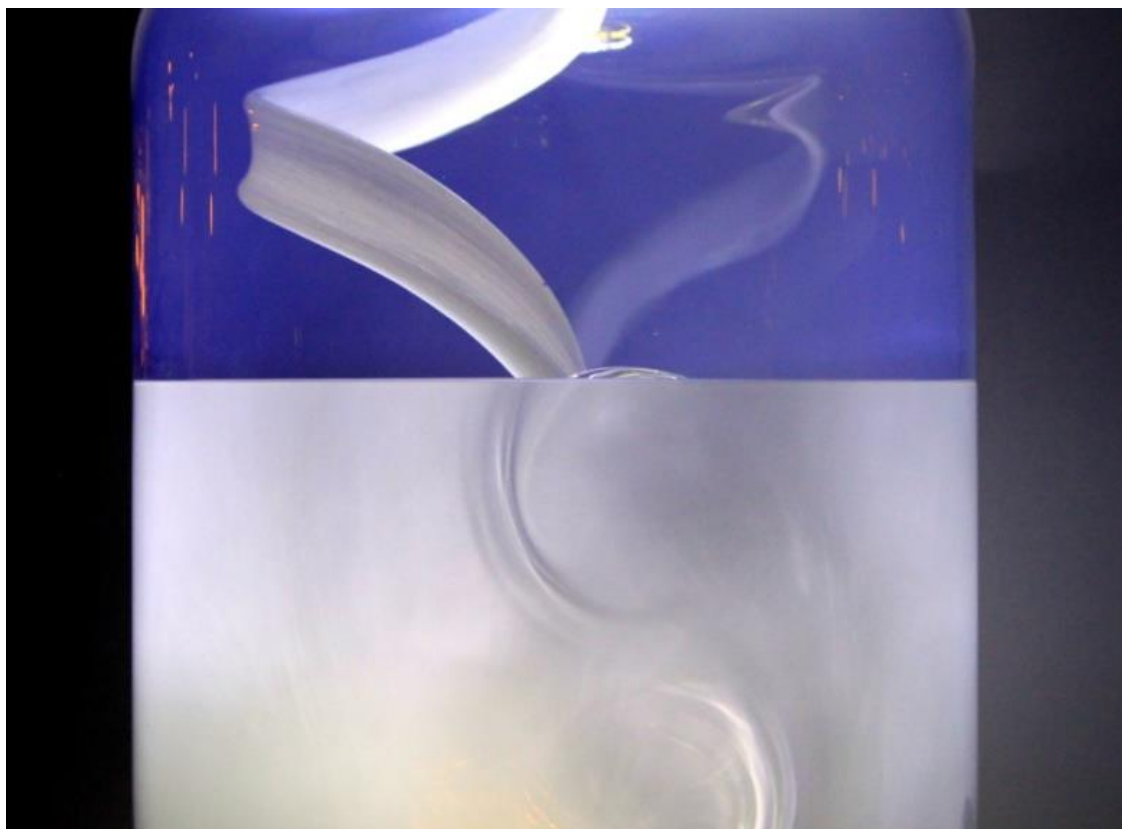
Tato práce také reflektuje mé vzpomínky z dětství. Můj druhý děda, který pochází z Aše, vlastní chalupu, kde rád provádí své kutilské či umělecké činnosti. Jednou z nich je záliba ve sbírání tlustých lesních větví, ze kterých si vyřezával zvířátka. Já, jako malé dítě jsem si s nimi ráda hrála a dědovi je tajně kradla. Děda vyřezával zvířátka, která byla spíše abstraktního vzhledu, a proto jsem často nedokázala určit jejich identitu. Vymýšlela jsem si pro ně různá jména, představovala jsem si jejich schopnosti a stavila pro ně jejich přirozená prostředí.

Obr. 11 Zvířátka, klauzura 2014

3.2 Stuha

Tímto objektem vzpomínám na moji dávnou hru s babičkou. Ta vlastnila krásné, velké, malované korále, které byly tenkrát pro mě jako dítě velice fascinující. Jelikož byly tyto korále moc vzácné a drahé, babička nechtěla, abych si s nimi hrála. Tak moc jsem po nich toužila, až mojí babičku napadlo kompromisní řešení, které pojala formou hry. Zavázala mi oči stuhou, korále schovala na určité místo v pokoji a já je měla najít. Většinou je schovala do zavařovací sklenice. Pokud se mi to podařilo, mohla jsem si s korály hrát.

Obr. 12 Světelný objekt Stuha, 2014

II. PRAKTICKÁ ČÁST

4 KONCEPT

Mým prvotním záměrem bylo vytvořit objekty, jejichž součástí by byl opravdový mrtvý hmyz. V průběhu navrhování jsem se snažila s hmyzem různě manipulovat a experimentovat, ale postupně jsem si uvědomila, že tato činnost je velmi obtížná, a že se s ní nedokážu ztotožnit, tak jako kdysi, když jsem byla malé dítě.

Začala jsem přemýšlet nad materiálem, v kterém bych hmyz dokázala zachytit co nejvěrněji a v kterém bych docílila křehkosti, kterou v sobě vzpomínky nesou.

Pro tento záměr jsem si vybrala sklo. Sklo je velice křehký materiál a s jeho pomocí dokážu vytvořit detail, který by mohl vytvořit dojem opravdového hmyzu.

4.1 Vytvoření žížaly

Na začátku stál přede mnou nelehký úkol, a to vytvořit realistickou žížalu. Nejdůležitějším krokem k dosažení cílu pro mě bylo zkoumání pohybu žížaly, kterou držím svými dvěma prsty. Tak jako kdysi, v mém dětství. Její pohyb byl v první řadě hlavní věc, která mě nejvíce fascinovala. Tuto vzpomínku jsem si musela osvěžit a opět jsem zaexperimentovala s živou žížalou. Uchopila jsem ji do svých prstů (tentokrát v rukavičkách, jelikož s prací s živým hmyzem už se tolik neztotožňuji) a pozorovala, jaké vytváří pohyby. Tyto pohyby jsem se snažila zachytit ve skle.

Obr. 13 Zkoumání pohybu žížaly

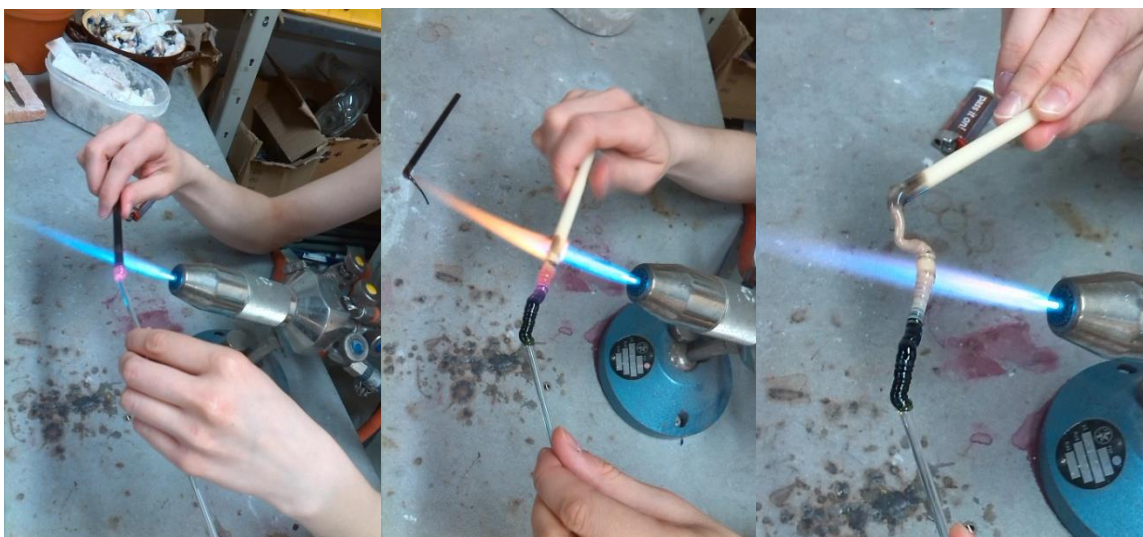
Dále jsem přemýšlela nad zvolení vhodné techniky, pomocí které bych docílila reálného vzhledu žížaly. Prvně jsem se pokoušela různým kombinováním barev vytvořit žížalu pomocí hutní techniky. Tento pokus byl však nezdárný a mě se nepodařilo jak barvou, tak strukturou tento dojem vytvořit. Napadla mě také technika rytí skla. Menší posun ve vytvoření onoho dojmu byl znatelný, ale pořád jsem se svým výsledkem nebyla spokojena. Vyrytá struktura působila příliš matně a celkově se svým vzhledem moc nepodobala té reálné. Rozhodla jsem se pokusit vytvořit žížalu pomocí techniky vinutí skleněných figurek.

4.1.1 Technika vinutí skleněných figurek

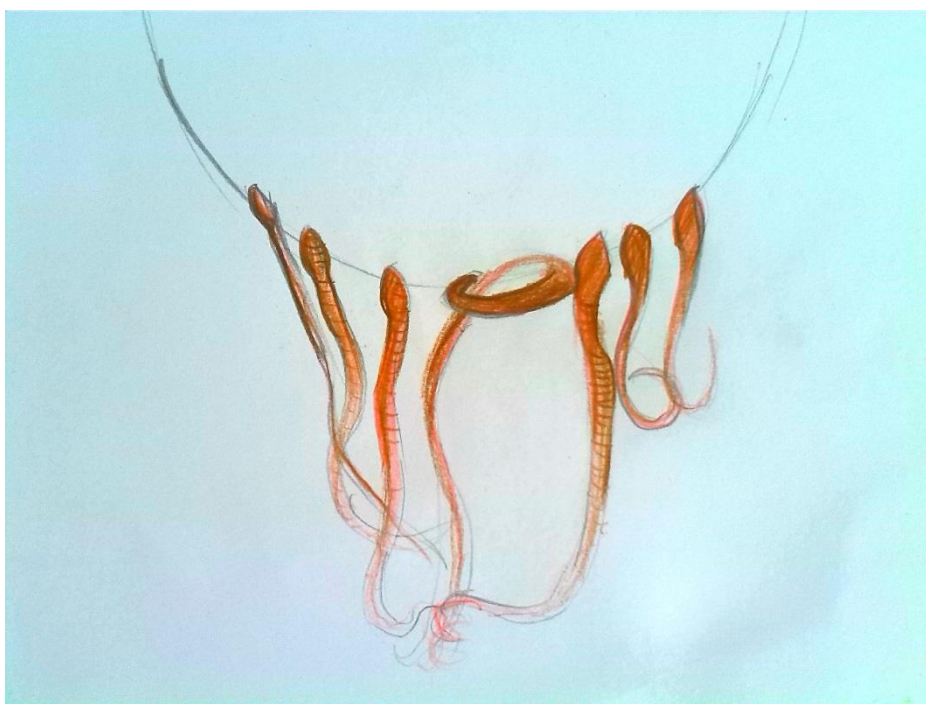
Technika skleněných figurek je sklářská technika, která patří k těm nejstarším technikám vůbec. Největšího rozkvětu se dostalo této technologii v Itálii. Italští skláři tam vyráběli různé malé předměty, jako např. korálky, miniatury a figurky. V České Republice je tato technika spojována se založením sklářské školy v Železném Brodě a zakladatelem figurkářské tvorby Jaroslavem Brychtou.

Mé skleněné žížaly jsem vytvářela pomocí lampového skla – skleněných tyčinek, které jsem nahřívala nad plynovým kahanem. Po té, když bylo sklo v pružném stavu, jsem ho pomocí rukou a pinzety tvarovala a kroutila s ním tak, až se mi konečně podařil vytvořit dojem realistické žížaly.

Výsledná podoba této práce je ve formě náhrdelníku z žížal. Chtěla jsem do skla převést alespoň jeden šperk z onoho vyrábění. Rozhodla jsem se právě pro žížaly. Jednak byly první, které mě nadchly pro to vyrobit si z nich šperk, ale také by byly podtrhnutím toho, že procesy, které jsem prováděla, někam směřovaly, za nějakým cílem. Konečný výsledek byl vždy šperk.

Obr.15 Výroba žížaly na kahanu

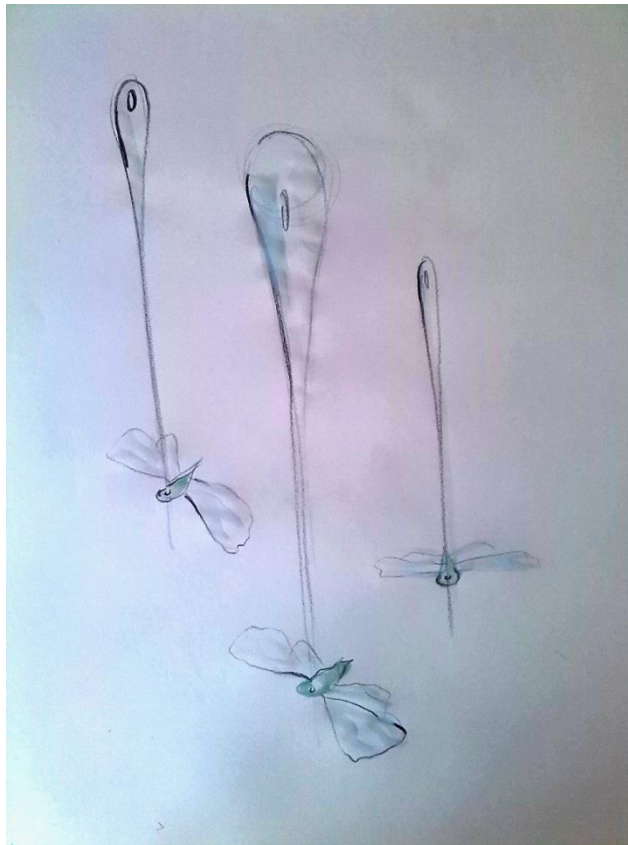

Obr. 14 Návrh náhrdelníku z žížal

4.2 Skříňka

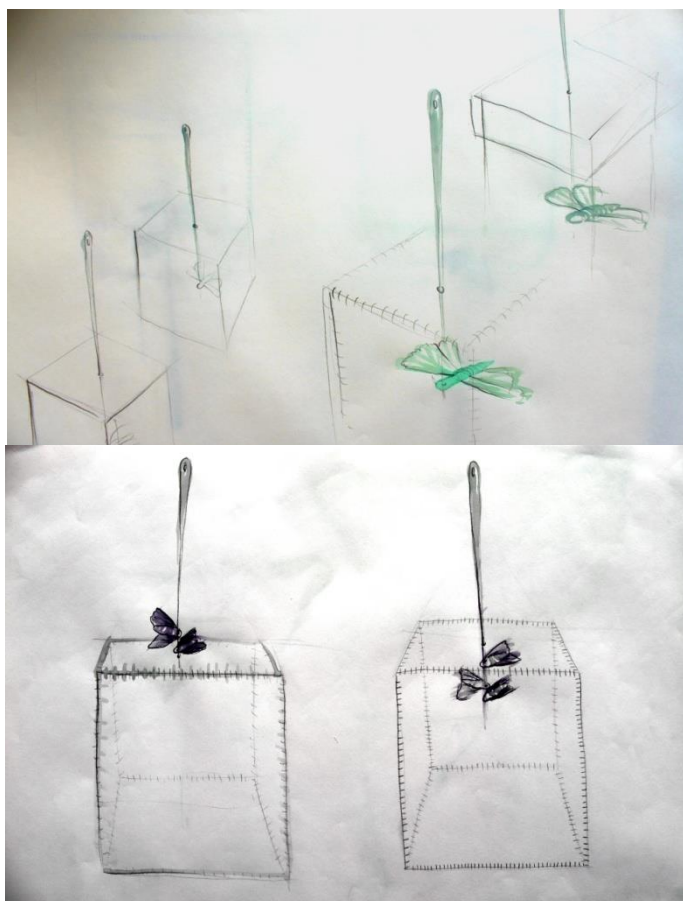
Zde se budu zabývat navrhováním, které se vázalo k mé vzpomínce výroby šperků z motýlků.

Mým prvním záměrem bylo vytvořit objekt, který měl zobrazit pouze jednu činnost, která byla s tímto vyráběním spojená – a to napichování motýlků na jehlu, abych je následně navlékla na niť. Objekt měl tedy původně zobrazovat skleněnou jehlu, na které měl být napíchnutý motýl. Později jsem si však uvědomila, že tahle podoba finálního objektu by mou vzpomínku nezachytila dost věrně, což mělo být mým záměrem. Jednak by objekt působil až moc jednoduše a popisně, ale hlavně by v něm nebyl obsažen celý proces při vytváření šperků. Mé zachycení vzpomínky by tedy nebylo kompletní.

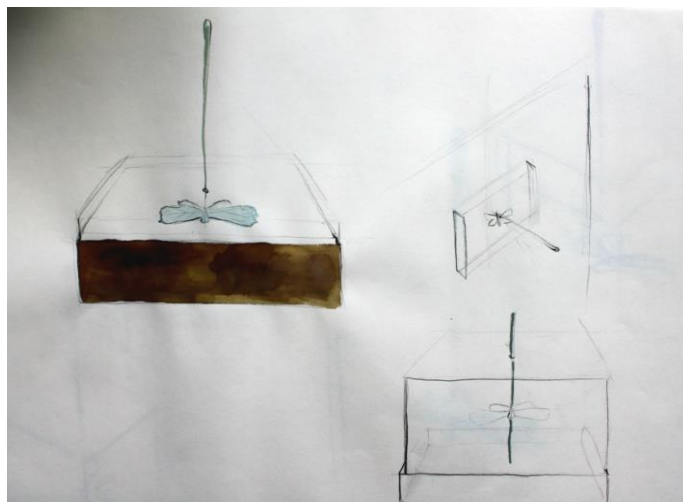

Obr. 16 Původní návrh jehly s motýlem

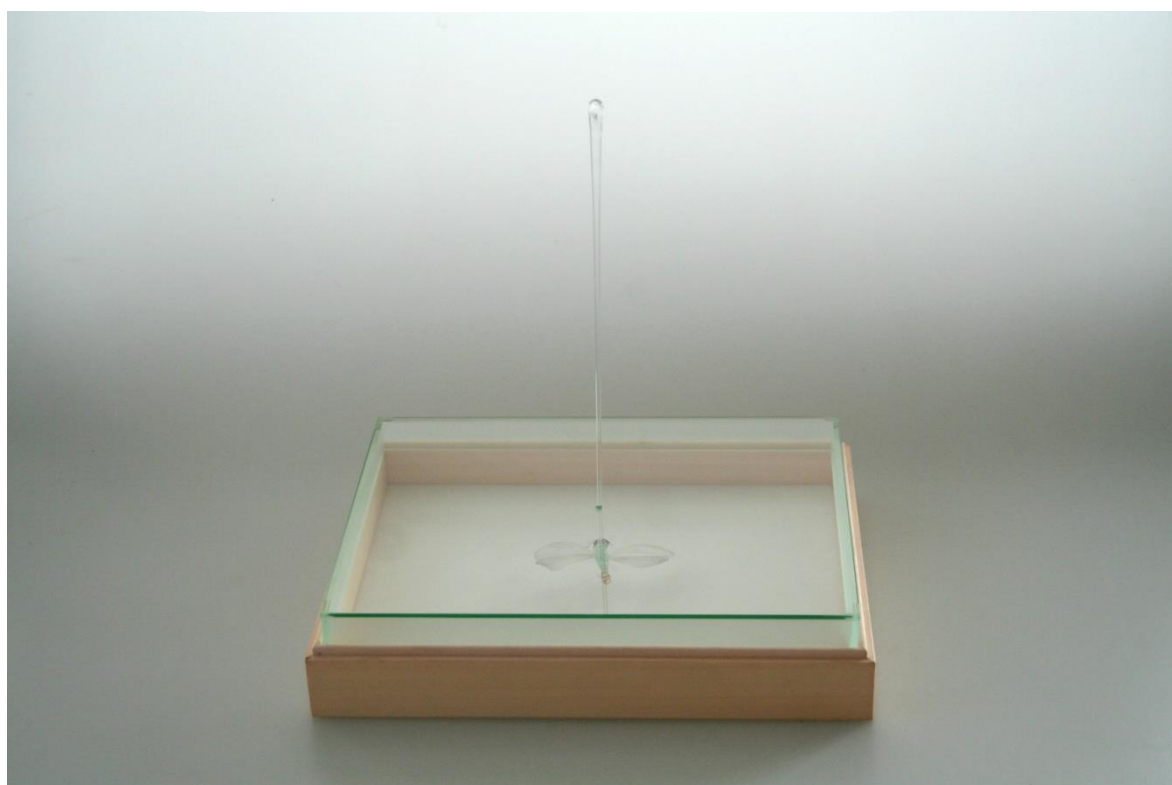
Začala jsem tedy s navrhováním objektu, který by v sobě nesl další činnost, která byla s vytvářením šperků z motýlků spojena – činnost zavírání motýlů do krabičky, abych je usmrtila. V dalších návrzích se tedy zabývám spojením propíchnutého motýlku jehlou s prostorem, který mi sloužil pro jejich usmrcení. Opět jsem se chtěla vyhnout přílišné popisnosti a nechtěla jsem jehlu zasadit přímo do prostoru, který by byl svým vzhledem totožný s pravým, s tím, který jsem využívala ve svém dětství, tedy průhlednou sešitou plastovou krabičku. Přemýšlela jsem nad prostorem, který by byl pro úmyslně zabitého motýla nejpřirozenějším prostředím, a který by zároveň mohl reflektovat mou sběratelskou činnost, co se týče šperků z hmyzu. Nejideálnější prostředí, které tyto požadavky dokázalo plně vystihnout, byla pro mě entomologická skříňka. Její podobu jsem využila pro finální dotvoření objektu.

Obr. 17 Návrh motýla v krabičce

*Obr. 17 Návrh motýla v entomologické
skříňce*

Obr. 18 Výsledný objekt

4.2.1 Křídla

Zde se zabývám výrobou skleněných křídel motýla. Prvně jsem měla v úmyslu vytvořit motýla opět sklářskou technikou skleněných figurek. Jelikož se mi žížaly touto technikou podařily vytvořit přesně tak, jak jsem si přála, myslela jsem si, že jeho vytvoření pro mě nebude obtížné. Opak byl pravdou. Zjistila jsem, že touto technikou se mi nedaří vytvořit křídla, která by detailně i svou lehkostí odpovídala reálným. Začala jsem si tedy sbírat ten-

ké střípky skla, které jsem obrušovala do požadovaného tvaru. Po té jsem jejich povrch zmatnila technikou pískování a následně jsem pomocí rytecké a grafitové tužky dotvořila detaily, které v sobě křídla nesou. Křídla jsem poté spojila s tělíčkem motýla, které jsem vytvořila tvarováním skla nad kahanem.

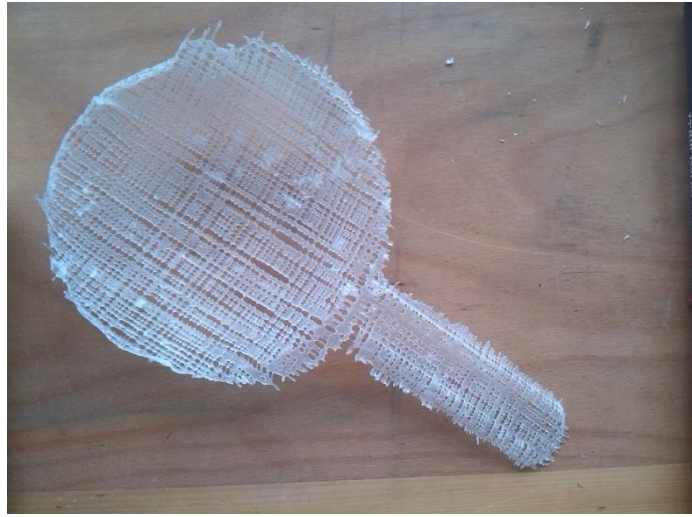
Obr. 19 Výroba křídel

Obr. 20 Vykreslování křídel tužkou

4.3 Síťka

Zde se zabývám vytvořením objektu, který mi sloužil jako prostředek k chytání hmyzu. Zpočátku jsem se začala zabývat cedníkem, jelikož ten jsem pro své lovecké účely použila jako první prostředek. Začala jsem tedy s převáděním cedníku do skla.

Obr. 21 Zkouška skleněného cedníku

Výsledný objekt však ve mně nevzbuzoval žádné pocity ani vzpomínky. Nevytvářel ve mně dojem, že by mohl být součástí jiného, neobvyklého procesu, než ten, který je pro něj dán. Proto jsem se začala zabývat druhou pomůckou, kterou jsem při lovu používala – a to sítíkou. Ve skle jsem se snažila o zachycení sítíky v pohybu, jelikož právě tento moment mě v dětství fascinoval nejvíce – moment rozevláté sítíky.

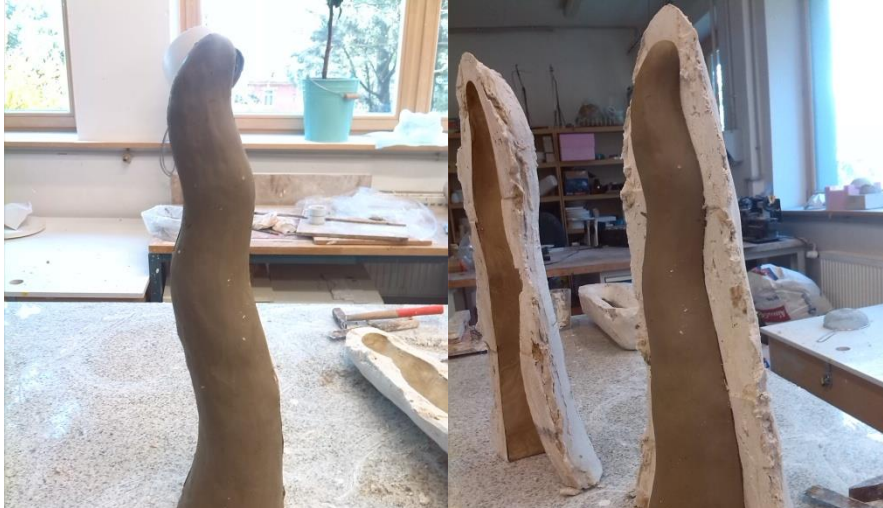

Obr. 22 Návrhy rozevláté sítíky

4.3.1 Výroba sítíky

Jako první jsem si vymodelovala požadovaný rozevlátý tvar. Následně jsem jej odlila ze sádry a vyrobila dvoudílnou formu.

Dojem síťky vytvářím pomocí natahaných hutních nití, z kterých vyskládám síť do obrysů forem. Vyskládané tvary dám poté spéct a následně lehnout na formy – technika lehání skla za vysokých teplot.

Obr. 23 Vymodelovaný a následně odlitý tvar síťky

Následně tyto dvě půlky síťek k sobě spojím, aby vznikl celek. Výsledný objekt bude zavěšen do prostoru, aby vzbudil ještě větší dojem síťky, která plaje vzduchem.

Obr. 24 Zkouška skleněné síťky

4.4 Prsty

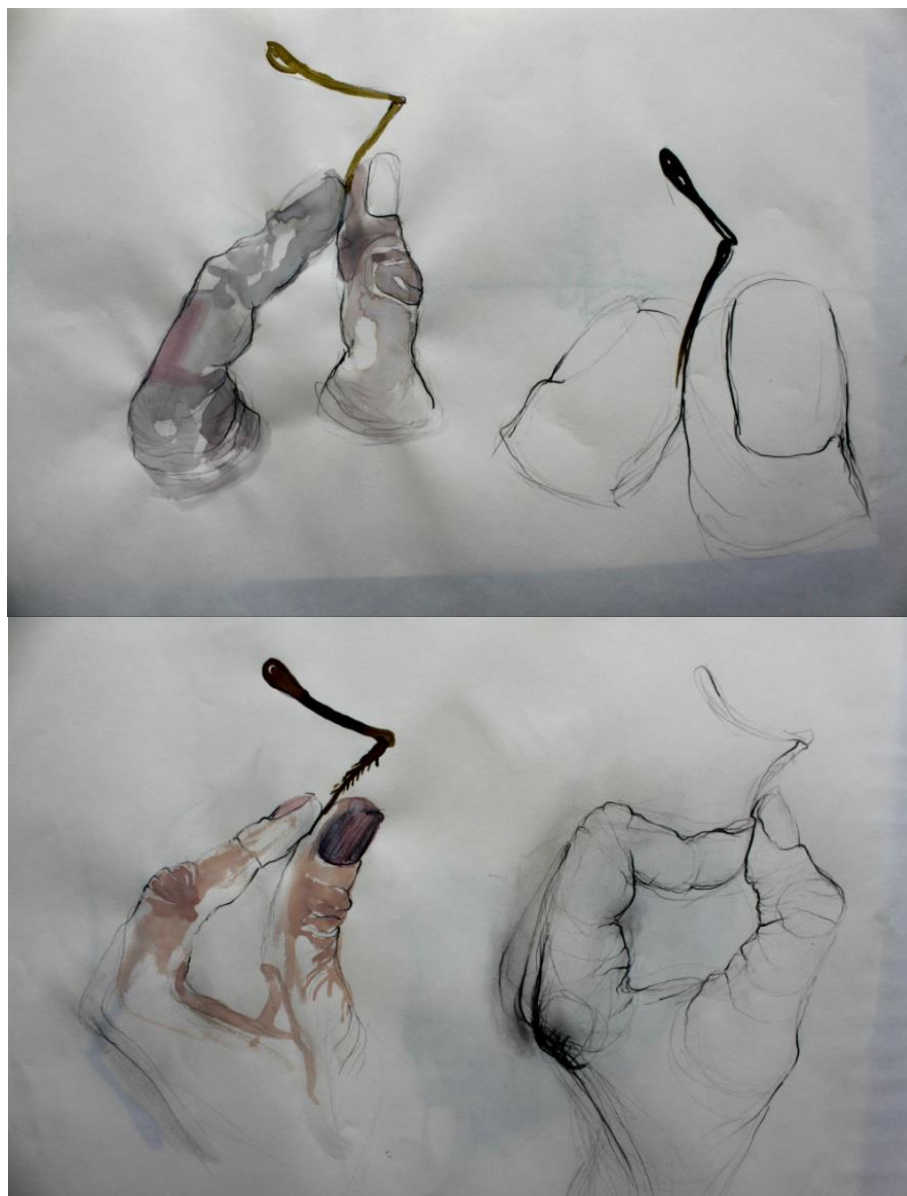
Zde se budu zabývat navrhováním a průběhem realizace, který se vztahuje k mojí vzpomínce z lovu kobylek. Na samotném lovu mě nejvíce fascinoval moment, kdy kobylka byla připravena ke skoku a já ji v tom svými prsty zabránila. Držela jsem ji pevným stiskem svých prstů za její nožičku a kobylka se marně snažila vyklouznout.

Mým původním záměrem bylo ve skle vyobrazit pouze tu část, která byla násilně zbavena pohybu a část, bez které nebyla schopna skoku – její nožičku. Samostatnou nožičku jsem chtěla spojit s místem, kde jsem je věznila – v krabičkách od špendlíků. Jednak by to opět symbolizovalo jakési omezení pohybu, ale zároveň by to vyjadřovala mou sběratelskou činnost.

Ob. 25 Původní návrh nožičky v krabičce od špendlíků

V průběhu dalšího navrhování jsem si začala uvědomovat, že by v tomto provedení nebyl zobrazen moment, který mě z lovení bavil a fascinoval ze všeho nejvíce. Moment, kdy jsem kobylce zabránila skoku svými prsty a hlavně nadšení z našeho fyzického kontaktu. Vidinu, kdy jsem kobylku držela za její nožičku, si v hlavě promítám nejvíce a právě tu bych chtěla převést do skla. Také jsem chtěla, abych ve své konečné práci byla fyzicky zastoupena, coby hlavní aktér mého příběhu z dětství. Ještě více bych tím podtrhla věrné zachycení vzpomínky. Začala jsem tedy s navrhováním dvou stisknutých prstů, které drží nohu kobylky. Původně jsem zamýšlela, že by konečný výsledek byl ve formě malého objektu, který bych v závěru nainstalovala na sokl. Prsty by byly ve formě tavené plastiky, do které by byla zasazena noha kobylky vytvořena technikou vinutí figurek.

Obr. 26 Návrhy prstů držících nožičku

Obr. 27 Zkouška utavených prstů

Zkouška utavených prstů nedopadla přesně podle mých představ, jelikož prsty na mě působily příliš usekle. Rozhodla jsem se vytvořit nové s důrazem na plynulejší přechod. Opět ve formě tavené plastiky, ale s větším zásahem do mé dlaně. Začala jsem přemýšlet i nad jiným způsobem instalace. Místo nainstalování objektu na sokl, jsem zvolila způsob zavěšení prstů na stěnu na způsob trofeje, jako symbol mé sběratelské činnosti.

Obr. 28 Odlívání prstů

Obr. 29 Forma na tavení prstů

Mé tavené prsty budou držet nohu kobyly, která bude vyrobena opět sklářskou technikou vinutí figurek. I zde se snažím zachytit realitu. Kobyly vlastní celkem tři páry nohou, a to přední nožičky, které nesou sluchové orgány, nožičky umístěné pod hrudí a zadní nohy. Já se v mé práci zaměřuji pouze na zobrazení její zadní, jelikož právě tu využívá při svém skoku. Napomáhá jí k tomu dlouhá hlezenní kost a chloupky, které jsou znatelné na povrchu nožičky. To jsou hlavní prvky, které se snažím při vytváření zachytit.

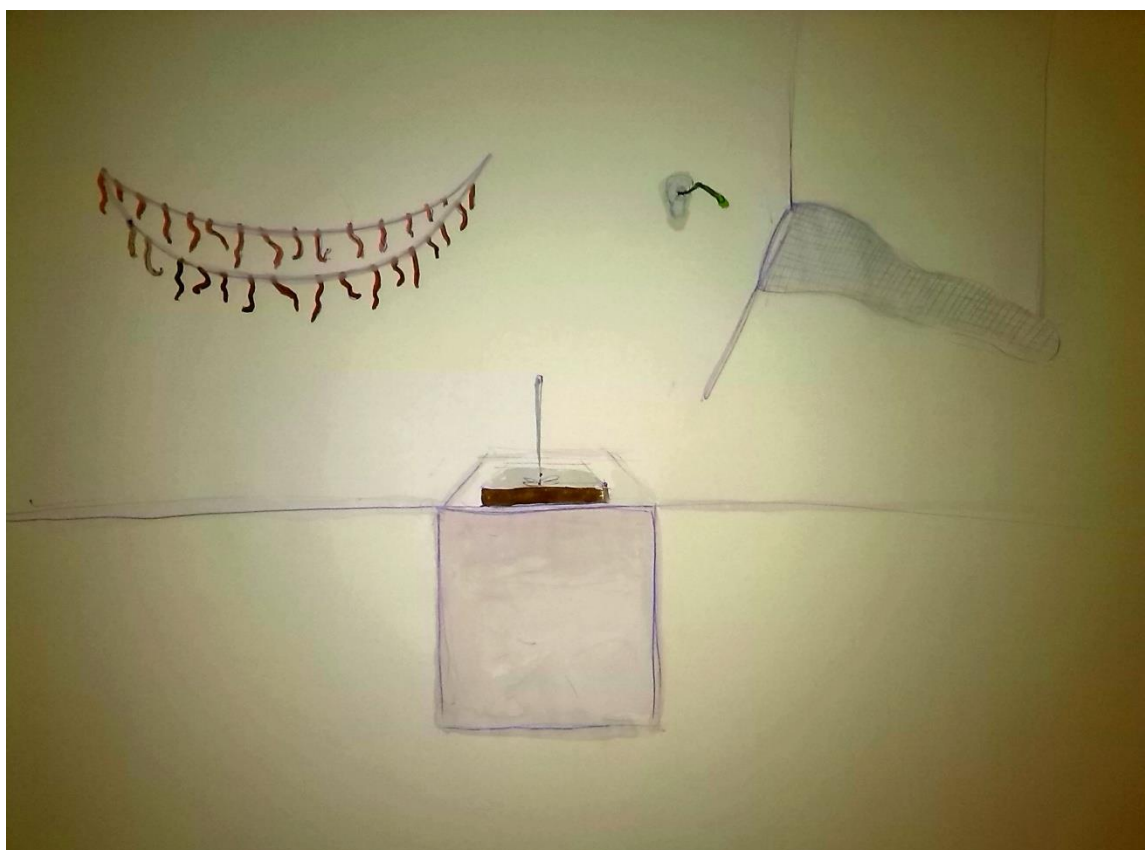
Obr. 31 Kobylka zelená, detail nožičky

Obr. 30 Zkouška nožičky tvarováním skla nad kahanem

5 INSTALACE

Naše práce budou nainstalovány v prostorách Zlínského zámku. V závěru své práce budu instalovat čtyři objekty. Dva z nich, a to náhrdelník z žížal a prsty budou zavěšeny na stěně. Síťka bude zavěšená v prostoru a poslední objekt motýla bude nainstalován na soklu. Celkové rozmístění objektů přizpůsobím vystavujícímu prostoru v zámku.

Obr. 32 Předběžný návrh instalace

ZÁVĚR

Závěrem bych chtěla říct, že moje bakalářská práce pro mě znamená velký posun v mé tvorbě. Téma, které jsem si zvolila, mě nutilo ve skle objevovat nové přístupy, než na které jsem byla doposud zvyklá. Jsem fascinována, co všechno mohu prostřednictvím tohoto materiálu zobrazit a vyjádřit. V průběhu vytváření mé práce jsem se naučila novým sklářským technikám, se kterými jsem neměla skoro žádné zkušenosti. Nejvíce jsem se ztotožnila s technikou skleněných figurek. Tuto techniku jsem si velmi osvojila a chtěla bych se jí zabývat i v budoucnu.

Se svými výslednými objekty jsem velice spokojená. Splnily pro mě to, co bylo mým záměrem.

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

1. MÁDROVÁ, Eva. *Zkuste být dítětem*. Vyd. 1. Praha: Portál, 1998, 117 s. Rádci pro rodiče a vychovatele. ISBN 80-7178-229-7.
2. CIHLÁŘ, Michal. *Zvěrstvo: zvěrosnubnost Michala Cihláře a Veroniky Richterové*. Vyd. 1. Praha: Gallery, 2007, 126 s. ISBN 978-80-86990-13-2.
3. ŠEVEČEK, Ludvík. *V. Zlínský salon mladých*. Zlín: Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně, 2009. ISBN 978-80-85052-80-0.
4. MILLER, Judith, LIEBE, Frankie, HILL, Mark. *Sklo 20. Století*, Bratislava: NOXI 2005 ISBN 80-89-179-21-5
5. ZHOŘ, Igor. *Proměny soudobého výtvarného umění*. Praha SPN, 1992. SBN 80-04-25555-8.
6. Davis, Harold. *Kreativní detail a makro*. První vydání. Praha: Computer press. 2010. ISBN: 9788025133323.
7. RUHRNBERG, Karl. *Umění 20. Století*. Koln: Tachen GmbH, 2000. ISBN 80-7209-521-8.
8. *Dafna Kaffeman: A poetess in Glass*. 2010. : 40-45. DOI: NEUES GLAS/NEW GLASS.
9. MAHLER, Margaret S, Fred PINE a Anni BERGMAN. *Psychologický zrod dítěte*. Vyd. 1. V Praze: Triton, 2006, 375 s. Psyché (Triton). ISBN 80-7254-722-4.
10. GITT, Werner a Karl-Heinz VANHEIDEN. *Kdyby zvířata mohla mluvit--*. 1. české vyd. Překlad Josef Potoček. Postfach: Christliche Literatur-Verbreitung, 1992, 117 s. ISBN 3893971947.
11. BERANOVÁ, Pavla. *Ateliér veškerého sochařství: ateliér Kurta Gebauera na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze = The studio of universal sculpture : the studio of Kurt Gebauer at the Academy of Arts, Architecture & Design, Prague*. Vyd. 1. V Praze: Vysoká škola uměleckoprůmyslová, c2010, 477 s. Edice A. ISBN 978-80-86863-30-6.

SEZNAM POUŽITÝCH SYMBOLŮ A ZKRATEK

Apod. A podobně

Např. Například

SEZNAM OBRÁZKŮ

<i>Obr. 1 Já se sestrou</i>	11
<i>Obr. 2 Dům ve Frýdlantu n. O.</i>	11
<i>Obr. 3 Místo, kde jsem vyhrabala svou první žížalu, Frýdlant. n. O.</i>	13
<i>Obr. 4 Michael Crowder, Mariposa Mori</i>	17
<i>Obr. 5 Dafna Kaffeman, Persian Cyclamen</i>	17
<i>Obr. 6 Jung Ran Bae, z performance, Fish Salt</i>	18
<i>Obr. 7 Jung Ran Bae, Still</i>	20
<i>Obr. 8 Zdenka Saletová, Dech forem, Galerie T ve Zlíně, 2012</i>	21
<i>Obr. 9 Korovec Jedovatý, Michael Cihlář, plastika z papíru</i>	22
<i>Obr. 10 Eva Kořátková, Cesta do školy</i>	24
<i>Obr. 11 Zvířátka, klauzura 2014</i>	25
<i>Obr. 12 Světelný objekt Stuha, 2014</i>	26
<i>Obr. 13 Zkoumání pohybu žížaly</i>	28
<i>Obr. 14 Návrh náhrdelníku z žížal</i>	30
<i>Obr. 15 Výroba žížaly na kahanu</i>	30
<i>Obr. 16 Původní návrh jehly s motýlem</i>	31
<i>Obr. 17 Návrh motýla v krabičce</i>	32
<i>Obr. 18 Výsledný objekt</i>	33
<i>Obr. 19 Výroba křídel</i>	34
<i>Obr. 20 Vykreslování křídel tužkou</i>	34
<i>Obr. 21 Zkouška skleněného cedníku</i>	35
<i>Obr. 22 Návrhy rozevláté sítky</i>	35
<i>Obr. 23 Vymodelovaný a následně odlitý tvar sítky</i>	36
<i>Obr. 24 Zkouška skleněné sítky</i>	36
<i>Ob. 25 Původní návrh nožičky v krabičce od špendlíků</i>	37
<i>Obr. 26 Návrhy prstů držících nožičku</i>	38
<i>Obr. 27 Zkouška utavených prstů</i>	39
<i>Obr. 28 Odlívání prstů</i>	39
<i>Obr. 29 Forma na tavení prstů</i>	40
<i>Obr. 30 Zkouška nožičky tvarováním skla nad kahanem</i>	41
<i>Obr. 31 Kobyłka zelená, detail nožičky</i>	41
<i>Obr. 32 Předběžný návrh instalace</i>	42

SEZNAM ZDROJŮ OBRÁZKŮ

1. Vlastní zdroje
2. Michael Crowder. *Michael Crowder*. [online]. 2010 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z: www.michaelcrowder.com
3. Corning museum of glass. *Corning museum of art: Biography:Dafna Kaffeman*. [online]. 2013 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z:<http://www.cmog.org/bio/dafna-kaffeman>
4. Jung Ran Bae. *Jung Ran Bae: Performance*. [online]. 2012 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z: <http://www.jungranbae.com/fishs.html>
5. Marc Mayer. Asian Art Museum blog. *Asian Art Museum blog: Jung Ran Bae breathes a dream into the museum*. [online]. 21.6.2014 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z: <http://blog.asianart.org/blog/index.php/2014/08/21/jung-ran-bae-breathes-a-dream-into-the-museum/>
6. kabinet t. *galerie kabinet t.* [online]. 7.8.2012 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z: <http://www.kabinett.cz/cs/vystava/detail/25>
7. gallery. *gallery: osobnosti v síti*. [online]. 2004 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z: http://www.gallery.cz/cgi-bin/hynekol/aps.sh?VSS_SERV=gobraz&galpre=5976&language=cz
8. Linda Tichotová Fryčová. česká televize. *česká televize: Eva Kořátková se zamýšlí nad existencí jednotlivce v systému*. [online]. 25.6.2008 [cit. 2015-05-01]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/19932-eva-kotatkova-se-zamysli-nad-existenci-jednotlivce-v-systemu/>
9. Místo pro život. *Místo pro život*. [online]. 2013 [cit. 2015-05-05]. Dostupné z: <http://mistoprozivot.cz/index.php?id=1614>

SEZNAM INTERNETOVÝCH ZDROJŮ

http://www.michaelcrowderart.com/Michael_Crowder_Art/HomePage.html

<http://www.dafnakaffeman.com>

<http://www.lorch-seidel.de/works/41>

<http://www.jungranbae.com/fishs.html>

<http://blog.asianart.org/blog/index.php/2014/08/21/jung-ran-bae-breathes-a-dream-into-the-museum/>

<http://kabinett.cz/cs/vystava/detail/25>

http://www.gallery.cz/cgi-bin/hynekol/aps.sh?VSS_SERV=gobraz&galpre=5976&language=cz

<http://www.artlist.cz/eva-kotatkova-2410/>

<http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/19932-eva-kotatkova-se-zamysli-nad-existenci-jednotlivce-v-systemu/>

<http://mistoprozivot.cz/index.php?id=1614>

SEZNAM PŘÍLOH

Seznam použité literatury

Seznam použitých symbolů a zkratk

Seznam obrázků

Seznam zdrojů obrázků

Seznam internetových zdrojů